

**UCHWAŁA NR XI/69/13
RADY POWIATU WAŁBRZYSKIEGO
z dnia 29 października 2013 roku**

**w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Powiatu Wałbrzyskiego”
dla Politechniki Wrocławskiej.**

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 595, z późn. zm.) oraz § 60 i § 61 Statutu Powiatu Wałbrzyskiego stanowiącego załącznik do uchwały Nr I/15/13 Rady Powiatu Wałbrzyskiego z dnia 28 stycznia 2013 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Wałbrzyskiego, Rada Powiatu Wałbrzyskiego uchwala, co następuje:

§ 1

Nadaje się tytuł „Zasłużony dla Powiatu Wałbrzyskiego” dla Politechniki Wrocławskiej za wybitne zasługi dla rozwoju i promocji Powiatu Wałbrzyskiego.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Wałbrzyskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 4

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w budynku Starostwa Powiatowego w Wałbrzychu.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Wałbrzyskiego

Jerzy Detyna

UZASADNIENIE

Politechnika Wrocławska jest autonomiczną uczelnią techniczną, uniwersytecką instytucją badawczą. Jej posłannictwem jest kształtowanie twórczych, krytycznych i tolerancyjnych osobowości studentów i doktorantów oraz wytyczanie kierunków rozwoju nauki i techniki. Uczelnia, w służbie społeczeństwu, realizuje swą misję po-

przez: inwencje i innowacje, najwyższe standardy w badaniach naukowych, przekazywanie wiedzy, wysoką jakość kształcenia oraz swobodę krytyki z poszanowaniem prawdy. Politechnika Wrocławska, jako wspólnota akademicka jest otwarta dla wszystkich, pielęgnuje wartości i tradycje uniwersyteckie, wszechstronną współpracę z innymi uczelniami oraz zabiega o poczesne miejsce w gronie uniwersytetów Europy i świata.

Rolą Uczelni jest podtrzymanie i rozwijanie kompetencji związanych z kulturą eksperymentu. Kompetencje te stworzyły współczesną cywilizację, warunkują jej istnienie i są głównymi czynnikami rozwoju. W czasach, gdy eksperymenty zastępowane są przez procedury, a pozory liczą się bardziej niż fakty, misja taka ma znaczenie fundamentalne. Politechnika Wrocławska główne akcenty kładzie na:

- kreatywność, która zmienia trajektorie przyszłości,
- profesjonalizm i twarde umiejętności, które warunkują funkcjonowanie technosfery,
- partnerskie współdziałanie z otoczeniem i partnerami zewnętrznymi, które wzmacnia efekty działań i ułatwia ich osiągnięcie.

Dydaktyka na europejskim poziomie doceniana jest nie tylko w kraju, ale i poza granicami. Politechnika umożliwia studentom naukę zarówno według standardowych programów, jak i pozwala na wybór indywidualnych toków kształcenia. Studenci sami mogą kreować swoje specjalności. Ożywione kontakty łączą uczelnię z wieloma placówkami dydaktyczno-badawczymi na niemal całym świecie - od Europy po Amerykę. Dzięki podpisanym umowom partnerskim studenci oraz pracownicy naukowcy Politechniki Wrocławskiej mają możliwość kształcenia się poza granicami kraju oraz uczestniczenia we wspólnych projektach badawczych. Uczelnia bierze udział w realizacji następujących programów naukowych: LLP-Erasmus, Erasmus-Mundus, VII Program Ramowy, Leonardo da Vinci. Na terenie politechniki działa ponadto wiele organizacji

i stowarzyszeń studenckich. To w nich studenci mają możliwość rozwijania swoich pasji naukowych i twórczych. Profil tej aktywności jest bardzo zróżnicowany i zależy wyłącznie od wyobraźni studentów. Światowy poziom badań naukowych prowadzonych przez pracowników uczelni oraz doskonale wyposażone laboratoria owocują współpracą z wieloma krajowymi i zagranicznymi firmami. W ramach umów prowadzone są wspólnie projekty badawcze. Studenci natomiast mają możliwość odbycia praktyk, staży, czy też realizacji tematu pracy dyplomowej w oddziałach renomowanych firm na całym świecie.

Dzisiejsza Politechnika Wrocławska jest spadkobiercą materialnego dorobku niemieckiej Königlich Technische Hochschule Breslau oraz intelektualnego i naukowego Politechniki Lwowskiej. Uczelnia pod nazwą Politechnika Wrocławska funkcjonuje od 1945 roku. Jej twórcami i organizatorami byli uczeni lwowscy oraz warszawscy. Od początku swej działalności stanowiła ważny ośrodek kształcenia technicznego. Dziś należy do największych i najlepszych politechnik w kraju - na 12 wydziałach, w Studium Kształcenia Podstawowego oraz w 3 Zamiejscowych Ośrodkach Dydaktycznych (Jelenia Góra, Legnica, Wałbrzych), pod kierunkiem 2 tys. nauczycieli akademickich kształcą się ponad 35 tys. studentów. W najważniejszych rankingach szkół wyższych Politechnika Wrocławska zajmuje czołowe lokaty (ranking „Perspektywy” 2013 rok: 6 miejsce wśród wszystkich uczelni wyższych oraz 3 miejsce wśród uczelni technicznych; I miejsce wśród polskich uczelni technicznych w hiszpańskim rankingu Webometrics - styczeń 2013; II miejsce wśród najlepszych uczelni technicznych i informatycznych oraz najbardziej innowacyjnych uczelni według rankingu Computerworld 2012). Jest jedną z najbardziej cenionych Uczelni przez przedsiębiorców (ranking „Wprost” 2013 rok: spośród wyłonionych 50 szkół wyższych, których absolwenci są najbardziej poszukiwani przez pracodawców Politechnika Wrocławska znalazła się na drugim miejscu!).

Zamiejscowy Ośrodek Dydaktyczny Politechniki Wrocławskiej w Wałbrzychu jest przodującą wyższą uczelnią techniczną w regionie (znaczny odsetek studentów pochodzi z terenu Powiatu Wałbrzyskiego – szacunkowo 65% i ta grupa studentów stale wzrasta). Aktualnie kształcą studentów na studiach dziennych inżynierskich i licencjackich na Wydziałach:

- Budownictwa Lądowego i Wodnego
- Inżynierii Środowiska

- Mechanicznym

Zajęcia w Wałbrzychu odbywają się w ramach tych samych programów studiów, jakie obowiązują we Wrocławiu i prowadzone są przez wrocławskich nauczycieli akademickich. Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia, nasi absolwenci mają możliwość studiowania na dowolnie wybranym kierunku studiów technicznych stopnia drugiego.

Campus Politechniki Wrocławskiej w Wałbrzychu to dwa gmachy dydaktyczne, siłownia, sala gimnastyczna, dom studencki (88 miejsc) oraz biblioteka. Studenci mają do dyspozycji kilkadziesiąt sal wykładowych, kilkanaście laboratoriów (w tym nowoczesne laboratoria komputerowe), Internet, bibliotekę o woluminach 30 tys. egzemplarzy, siłownię, klub studencki. Prężnie działa Samorząd Studencki, koła studenckie oraz Akademicki Związek Sportowy.

Początki Politechniki Wrocławskiej w Wałbrzychu sięgają roku 1962, w którym powołano do życia Punkt Konsultacyjny Wydziałów Mechanicznego i Elektrycznego. Władze uczelni, przy współpracy z Prezydium Miejskiej i Powiatowej Rady Narodowej, zainicjowały działania zmierzające do otwarcia w Wałbrzychu pełnowartościowej filii wrocławskiej uczelni. Zamierzenia weszły oficjalnie w życie 19 października 1968 roku, aktem erekcyjnym podpisanym przez ówczesnego rektora Politechniki Wrocławskiej prof. Zygmunta Szparkowskiego i Przewodniczącego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej Józefa Florczaka. Tym samym otwarto w mieście pierwszą uczelnię wyższą, a jednocześnie pierwszą filię Politechniki Wrocławskiej.

Na siedzibę Filii przeznaczony został, powstały w 1876 roku (w swej formie od 1920), dawny budynek biura projektów Huty "Karol", do którego w 1953 roku dobudowano skrzydło "B", zajmowane wówczas przez Zasadniczą Szkołę Zawodową Dolnośląskich Zakładów Naprawczych Przemysłu Węglowego.

Zgodnie z aktem erekcyjnym, zadaniem nowopowstałej uczelni było kształcenie wykwalifikowanej kadry technicznej na potrzeby przemysłu regionu wałbrzyskiego. W związku z tym uruchomiono kształcenie studentów w ramach studiów inżynierskich, na wydziałach: Mechanicznym, Budownictwa Lądowego i Elektrycznym, w trybie dziennym i wieczorowym. Pierwszym dyrektorem mianowany został mgr inż. Jerzy Orłowski, wspierany na tym stanowisku przez mgr inż. Henryka Jagodzińskiego, będącego koordynatorem współpracy z Miejską Radą Narodową.

Ostatecznie w dniu 21 października 1968 roku zainaugurowano pierwszy rok akademicki w Filii Politechniki Wrocławskiej w Wałbrzychu. W okresie od listopada 1968 do października 1969 roku uruchomiono cztery w pełni wyposażone laboratoria (kre-

ślarnię, geodezji, fizyki i chemii). Część zajęć studenci odbywali w laboratoriach zorganizowanych w wałbrzyskich zakładach przemysłowych. Rok akademicki 1968/1969 "zamknięto" liczbą 360 studiujących. W roku 1970 Filii formalnie przekazany został przez Zasadniczą Szkołę Zawodową Dolnośląskich Zakładów Naprawczych Przemysłu Węglowego, budynek "B", jednak z braku nowego lokum dla tej instytucji, praktycznie do 1976 roku znajdował się pod jej zarządem.

Do 1971 roku wałbrzyska Filia była jedyną wyższą uczelnią techniczną w ówczesnym województwie wałbrzyskim. W tym także roku mury uczelni opuścili pierwsi inżynierowie: na wydziale Budownictwa Lądowego studia ukończyło z dyplomem 23 studentów, a na Wydziale Mechanicznym 26. Od następnego roku rozpoczęto też uzupełniające studia magisterskie na Wydziale Informatyki i Zarządzania.

Kolejne lata przyniosły dalszy rozkwit wałbrzyskiej placówki: w roku 1974 uczelnię ukończyli pierwsi studenci mogący się poszczycić dyplomem magistra (łącznie 40 na dwóch wydziałach), a od Technikum Mechanicznego przejęto kolejny obiekt (dzisiejszy budynek "E"), z przeznaczeniem na hotel dla wrocławskich nauczycieli akademickich. W tym też okresie nastąpiła zmiana na stanowisku dyrektora: mgr inż. Jerzy Orłowski został zastąpiony przez dr. inż. Henryka Mońkę, który to stanowisko piastował do maja 1975 roku. Jego następcą został prof. zw. dr hab. inż. Zbigniew Lawrowski - pracownik naukowy Katedry Konstrukcji Maszyn. Brał on już wcześniej udział w życiu Filii.

W trakcie jego kadencji poddano modernizacji i remontowi Dom Studencki oraz przeniesiono do nowych pomieszczeń bibliotekę. Doszło także do skutku przejęcie przez Politechnikę budynku usytuowanego wzdłuż ulicy Braci Śniadeckich, wraz z dobudowaną do niego salą sportową. Przekazanie nowego obiektu zainicjowało dalsze remonty i modernizacje, zmierzające do adaptacji na potrzeby dydaktyczne - dokonano m.in. remontu elewacji. Zorganizowano również pokoje gościnne w części pomieszczeń hali dawnego warsztatu.

W dniu 1 października 1982 roku nastąpiło połączenie wałbrzyskiej placówki Politechniki Wrocławskiej z działającą równocześnie od 1971 roku Filią w Świdnicy. Decyzja, podyktowana spadkiem zainteresowania studiami zaocznymi i wieczorowymi, owocowała ponownym otwarciem w Wałbrzychu Wydziału Elektrycznego (od 1985 roku także na studiach magisterskich). Funkcję dyrektora objął po raz drugi, dotychczasowy dyrektor świdnickiej placówki, mgr inż. Jerzy Orłowski. Świdnickie laboratoria zostały przeniesione do Wałbrzycha. Na połączeniu obu placówek zyskała także filialna

biblioteka, powiększając swój księgozbiór o woluminy należące do jej świdnickiej odpowiedzialności. Utworzono także pierwszą pracownię komputerową.

W 2004 roku nastąpiło formalne przemianowanie ośrodka - istniejąca nieprzerwanie od 1968 roku Filia została zmieniona w Zamiejscowy Ośrodek Dydaktyczny. Nie zmienił się jednak ani jej charakter, ani system kształcenia. W 2008 roku JM Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. dr hab. inż. Tadeusz Więckowski mianował doc. dr. inż. Andrzeja Figla dyrektorem ZOD w Wałbrzychu, który podobnie jak jego poprzednik, wcześniej zajmował stanowisko Zastępcy Dyrektora ds. Dydaktyki. Jemu to przypadł w bieżącym roku zaszczyt inauguracji czterdziestego piątego, jubileuszowego roku akademickiego w Politechnice Wrocławskiej, w Wałbrzychu.¹

Jerzy Detyna
Profesor na Politechnice Wrocławskiej

¹ Uzasadnienie opracowano na podstawie informacji zawartych na portalach internetowych Uczelni